

Thư của Giu-đe (Giu-đe)

Mục-đích: Để nhắc-nhờ hội-thánh luôn luôn thận-trọng đề-phòng tà-giáo và vững mạnh trong đức-tin.

Người viết: Giu-đe, em của Gia-cơ và em cùng mẹ Ma-ri của Giê-xu

Gửi cho: Những Christ-nhân người Giu-đa và tất cả tín-nhân mọi nơi

Ngày viết: Vào khoảng năm 65 SC (Sau Christ Giáng-sinh)

Bối-cảnh: Từ thế-kỷ thứ nhất, hội-thánh đã bị hăm dọa bởi tà-giáo và sự giảng-dạy sai lầm—chúng ta phải luôn luôn cảnh-giác.

Câu gốc: “Hỡi những kẻ yêu-dấu, trong khi ta đang cố-gắng hết sức để viết cho các người về sự cứu-rỗi chung của chúng ta, ta cảm thấy cần-thiết để viết cho các người, kêu-nài rằng các người nên tranh-đấu hết lòng vì đức-tin, là điều đã được giao cho các thánh-đồ, một lần đủ cả.” (1.3)

Nhân-vật chính: Giu-đe, Gia-cơ, Giê-xu

Ý chính: Lời của Đức Chúa TRỜI và ân-tử sống đời đời có giá-trị vô-tận và đã được ủy-thác cho những người trung-tín theo Đấng Christ. Có nhiều người sống đối nghịch với Đức Chúa TRỜI và những kẻ theo Ngài. Họ làm sai lẽ thật, tìm cách lừa-đảo và hủy-diệt kẻ không cần-thận. Nhưng lẽ thật của Đức Chúa TRỜI phải tiến tới, được mang và gìn-giữ bởi những người phó-thác đời mình cho Con Trai Đức Chúa TRỜI. Ấy là một nhiệm-vụ quan-trọng và một đặc-ân để có nhiệm-vụ này.

Đó là thông-điệp của Giu-đe gửi cho các Christ-nhân ở mọi nơi. Sự chống đối đến, các giáo-sư giả nổi lên, nhưng các Christ-nhân phải “tranh-đấu vì đức-tin” (1.3) bằng cách bác-bỏ tất cả sự giả-dối và vô luân (1.4-1.19), nhớ lại các hành-động quá-quyết của Đức Chúa TRỜI: giải-cứu và trừng phạt (1.5-1.11, 1.14-1.16) và lời cảnh-cáo của các sứ-đồ (1.17-1.19).

Độc-giá được gây dựng đức-tin của mình nhờ sự cầu-nguyện (1.20), giữ sự gần-gũi với Đấng Christ (1.21), giúp-đỡ người khác (1.22-1.23), và ghét tội-lỗi (1.23).

Đoạn Giu-đe kết-luận bằng một lời chúc-phước hiển-vinh ca-tụng Đức Chúa TRỜI (1.24-1.25).

**Thư của Giu-đe
(Giu-đe 1.1-1.25)**

1. Sự nguy-hiểm của các giáo-sư giả (1.1-1.16)

Lời chào mở đầu (1.1-1.2)

1 ¹Giu-đe, một kẻ nô-lệ của Giê-xu Đấng Christ, và là em của Gia-co,

Gửi cho những kẻ là các người được gọi, những kẻ yêu-dầu trong Đức Chúa Trời là Cha, và được giữ cho Giê-xu Đấng Christ:

²Xin sự khoan-dung và sự bình-an và tình thương được nhân lên cho các người.

Đạo giả và thầy dối (1.3-1.16)

³Hỡi những kẻ yêu-dầu, trong khi ta đang cố-gắng hết sức để viết cho các người về sự cứu-rỗi chung của chúng ta, ta cảm thấy cần-thiết để viết cho các người, kêu-nài rằng các người *nên* tranh-đấu hết lòng vì đức-tin, là điều đã được giao cho các thánh-đồ, một lần đủ cả. ⁴Vì các người nào đó đã lén lút lên vào, những kẻ lâu từ trước đã được đánh dấu cho sự kết-án này, những kẻ không tin-kính biến ân-điền của Đức Chúa TRỜI của chúng ta thành sự dâm loạn và phủ-nhận Chủ và Chúa duy-nhất của chúng ta, Giê-xu Đấng Christ.

⁵Bây giờ ta muốn nhắc-nhở các người, dẫn các người biết tất cả những điều này một lần đủ cả, rằng Chúa⁽¹⁾, sau khi cứu một dân-tộc ra khỏi xứ Ê-díp-tô, lần thứ hai đã tiêu diệt những kẻ không tin. ⁶Và các thiên-sứ, là những vị đã không giữ phạm-vi của chính họ, song đã lia-bò nơi ở thích hợp của họ, Ngài đã giữ họ trong gông cùm đời đời dưới sự tối-tầm cho sự phán-xét của ngày vĩ-đại đó, ⁷y như Sô-dôm và Gô-mô-rô và các thành-thị xung-quanh chúng, vì chúng theo cùng một cách như những kẻ này đã đắm mình trong sự vô luân lớn lao và đã đi theo xác-thịt kỳ quặc, được trưng lên như một tấm gương, trong việc chịu hình-phạt bằng lửa đời đời. ⁸Tuy nhiên trong cùng một cách ấy, những người này, cũng bởi việc mơ-mộng, làm ô-ué xác-thịt, và bác-bỏ thẩm quyền, và chửi rủa các bậc vinh-quang⁽²⁾. ⁹Song thiên-sứ trưởng Mi-chen, khi ông tranh cãi với quý-vương và cãi lý về thi-thể của Môi-se, đã chẳng dám tuyên-bố chống lại hẳn một lời phán-xét xi-vã, nhưng nói: “Chúa quở-trách người!” ¹⁰Nhưng các người này chửi rủa các sự việc mà chúng không hiểu-biết; và các sự việc mà chúng biết bởi bản-năng, như thú-vật không suy-xét, bởi các sự việc này chúng hư đốn. ¹¹Khôn cho chúng! Vì chúng đã đi con đường của Ca-in, và vì tiền công chúng đã đổ chính chúng ra cái sai lầm của Ba-lam, và đã diệt-vong trong cuộc nổi loạn của Cô-rê. ¹²Những kẻ này là những tảng đá biển ngầm trong các tiệc yêu-thương của các người khi chúng ăn tiệc với các người không có sự sợ-hãi, lo cho chính chúng⁽³⁾; mây không có nước, bị những ngọn gió đưa đi; cây mùa thu không có trái, chết hai lần, bị tróc rễ; ¹³sóng biển cuồng loạn, tung sự xấu hổ của chúng lên như bọt nước; sao trời lang thang, sự tối-tầm đen ngòm đã được dành riêng cho chúng mãi mãi. ¹⁴Và về những kẻ này Ê-nốt, trong thế-hệ thứ bảy từ A-đam, cũng đã tiên-tri, rằng: “Kìa, Chúa đã đến với hàng vạn thánh nhân của Ngài, ¹⁵để thi-hành

phán-quyết trên tất cả, và để kết-tội mọi kẻ không tin-kính về tất cả các việc làm không tin-kính của chúng mà chúng đã làm một cách không tin-kính, và về tất cả những điều chói tai mà các kẻ phạm tội không tin-kính đã nói chống lại Ngài.”⁽⁴⁾ ¹⁶Những kẻ này là những kẻ lăm-bầm, bới móc lỗi-lầm, theo đuổi tham muốn của chúng; chúng nói một cách kiêu-căng, tâng-bóc người ta vì có được lợi.

2. Nhiệm-vụ tranh-đấu vì lẽ-thật của Đức Chúa TRỜI (1.17-1.25)

¹⁷Nhưng các người, hỡi những kẻ yêu-dầu, phải nhớ những lời đã được nói trước bởi các sứ-đô của Chúa Giê-xu Đấng Christ của chúng ta; ¹⁸rằng họ đã đang nói với các người: “Trong thời-kỳ sau cùng, sẽ có những kẻ chế-nhạo, theo đuổi các tham muốn không tin-kính của riêng chúng.”⁽⁵⁾ ¹⁹Đây là những kẻ gây chia rẽ, có tâm-trí thuộc thế-gian, không có Linh. ²⁰Nhưng các người, hỡi những kẻ yêu-dầu, xây-dựng chính các người lên trên đức-tin thánh nhất của các người; cầu-nguyện trong Đức Thánh-Linh, ²¹hãy giữ chính các người trong tình thương của Đức Chúa TRỜI, nóng lòng trông đợi sự khoan-dung của Chúa Giê-xu Đấng Christ của chúng ta vào sự sống đời đời. ²²Và hãy có lòng khoan-dung trên một số người, là những kẻ đang bị khiển-trách; ²³hãy cứu những kẻ khác, chộp họ ra khỏi đám lửa ấy; và trên một số người, hãy có lòng khoan-dung với kinh-sợ, ghét ngay cả quần áo bị ô-ué bởi xác-thịt⁽⁶⁾.

²⁴Bây giờ, thuộc về Ngài, là Đấng có thể giữ các người khỏi vấp ngã, và làm cho các người đứng, không trách được với niềm vui lớn-lao, trong sự hiện-diện vinh-quang của Ngài, ²⁵thuộc về Đức Chúa TRỜI độc-nhất là Cứu-Chúa của chúng ta, qua Giê-xu Đấng Christ Chúa của chúng ta, là vinh-quang, oai-nghiêm, quyền thống trị và quyền-bính, trước tất cả thời-gian và bây giờ và mãi mãi. A-men.

¹bản khác: rằng Giê-xu là Đấng đã giải-cứu

²hay: các thiên-sứ

³hay: không e-sợ. Chúng là những kẻ chần-chiên chỉ chăm-sóc chính mình chúng

⁴Sáng-thể 5.18-24

⁵2 Phi-e-rô 3.2,3

⁶bản khác: bởi thân-thể của họ